

(204. 1.)

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

MIJNE HEEREN!

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot wijziging der Wet op de Inkomstenbelasting 1914.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezeld, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede, Mijne Heeren, bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's Gravenhage, den 23 October 1915.

WILHELMINA.

(204. 2.)

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRACIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat het noodig is in de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 eenige wijziging aan te brengen;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel I.

In de Wet op de Inkomstenbelasting 1914 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

Artikel 1 wordt gelezen:

Onder den naam van „inkomstenbelasting” wordt eene belasting geheven, waaraan onderworpen zijn zij die binnen het Rijk wonen.

Of iemand binnen het Rijk woont, wordt naar de omstandigheden beoordeeld.

In het derde lid van artikel 7 vervallen de woorden „coöperatieve” en „naamlooze”.

Het tweede lid van artikel 8 vervalt.

Van artikel 9 vervalt het bepaalde onder de letters *b* en *c*. Letter *d* van artikel 9 wordt letter *b*.

Artikel 13 wordt gelezen als volgt:

De opbrengst van: 1°. onroerende goederen, 2°. roerend kapitaal, voor zoover dit niet bestaat in aandeelbewijzen in binnen het Rijk gevestigde vennootschappen, vereenigingen en maatschappijen of in geldschieting en commandite in binnen het Rijk gevestigde commanditaire vennootschappen, 3°. arbeid, voor zoover zij niet afhankelijk is van de per boekjaar vastgestelde uitkomsten van een bedrijf, 4°. rechten op periodieke uitkeeringen van het leven afhankelijk, wordt gesteld op het bedrag dat die bronnen voor den belastingplichtige zuiver hebben opgeleverd in het laatstverloopen kalenderjaar.

Opbrengst van arbeid die per jaar, per maand of per week wordt berekend, alsmede opbrengst der in het eerste lid sub 4°. bedoelde bronnen, wordt geacht te zijn genoten in het kalenderjaar, waarop zij betrekking heeft, ook al is zij bij het einde daarvan nog niet of nog niet ten volle uitbetaald.

Achter artikel 13 worden drie nieuwe artikelen opgenomen, luidende:

Handelingen der Staten-Generaal. Bijlagen. 1915—1916.

Artikel 13bis.

De opbrengst van: 1°. roerend kapitaal, voor zoover dit bestaat in aandeelbewijzen in binnen het Rijk gevestigde vennootschappen, vereenigingen of maatschappijen of in geldschieting en commandite in binnen het Rijk gevestigde commanditaire vennootschappen, 2°. onderneming, 3°. arbeid, voor zoover zij afhankelijk is van de per boekjaar vastgestelde uitkomsten van een bedrijf, wordt gesteld op het bedrag dat die bronnen voor den belastingplichtige zuiver hebben opgeleverd over het laatst verloopen boekjaar.

Artikel 13ter.

De opbrengst van aandeelbewijzen in niet binnen het Rijk gevestigde vennootschappen, vereenigingen of maatschappijen of van geldschieting en commandite in niet binnen het Rijk gevestigde commanditaire vennootschappen wordt voor de toepassing van de artikelen 13 en 13bis gelijkgesteld met die van aandeelbewijzen in binnen het Rijk gevestigde vennootschappen, vereenigingen of maatschappijen of van geldschieting en commandite in binnen het Rijk gevestigde commanditaire vennootschappen, voor zoover betreft aandeelbewijzen en geldschieting waarvan dit door den belastingplichtige in zijn aangifte is vermeld.

Heeft voor een belastingjaar zulk eene vermelding plaats gehad, dan blijft op de opbrengst van aandeelbewijzen en geldschietingen, waarop zij betrekking heeft, dit artikel van toepassing voor alle volgende belastingjaren, zoolang die bronnen van inkomen voor den belastingplichtige bestaan.

Artikel 13quater.

Is de opbrengst van een in artikel 13bis of artikel 13ter genoemde bron van inkomen over het laatstverloopen boekjaar bij het doen der aangifte nog niet bekend, dan wordt zij voorloopig gesteld op het bedrag dat zij voor den belastingplichtige zuiver heeft opgeleverd over het voorlaatste boekjaar, behoudens herziening wanneer de opbrengst over het laatstverloopen boekjaar bekend is.

Bestond de bron van inkomen voor den belastingplichtige nog niet in het voorlaatste boekjaar, dan wordt voor de toepassing van dit artikel niettemin aangenomen, dat zij voor hem bestond.

Artikel 14, eerste lid, wordt vervangen door de volgende nieuwe leden:

Heeft de belastingplichtige niet gedurende een vol kalenderjaar recht gehad op de opbrengst van een bron van inkomen, genoemd in artikel 13, dan wordt die opbrengst in rekening gebracht tot haar bekend of te begrooten jaarlijksch zuiver bedrag.

Is de opbrengst van een bron van inkomen, genoemd in artikel 13bis of artikel 13ter, nog niet over een vol boekjaar bekend, dan wordt zij in rekening gebracht tot haar bekend of te begrooten zuiver bedrag.

In het tweede lid van artikel 14 worden de woorden: „Op dezelfde wijze” vervangen door: Op overeenkomstige wijze als in de vorige leden is bepaald.

In artikel 19 wordt achter het voorlaatste lid een nieuw lid ingevoegd, luidende:

Van het volgens de artikelen 12 tot en met 18 bepaalde inkomen worden bovendien afgetrokken de afschrijvingen wegens het afloopen van rechten, welke aan den belastingplichtige toekomen en aan een termijn zijn gebonden.

Hoofdstuk III en de onder dit hoofdstuk gerangschikte artikelen vervallen.

Artikel 37 wordt gelezen:

De belasting der natuurlijke personen wordt geheven volgens het onderstaand tarief:

Belastbare som.	Belasting.
f 650 of meer, doch minder dan f 700	f 1
„ 700 „ „ „ „ „ „ 750	„ 2
„ 750 „ „ „ „ „ „ 800	„ 3
„ 800 „ „ „ „ „ „ 850	„ 4
„ 850 „ „ „ „ „ „ 900	„ 5
„ 900 „ „ „ „ „ „ 950	„ 6
„ 950 „ „ „ „ „ „ 1000	„ 7
„ 1000 „ „ „ „ „ „ 1050	„ 8
„ 1050 „ „ „ „ „ „ 1100	„ 9
„ 1100 „ „ „ „ „ „ 1150	„ 10
„ 1150 „ „ „ „ „ „ 1200	„ 11
„ 1200 „ „ „ „ „ „ 1250	„ 12
„ 1250 „ „ „ „ „ „ 1300	„ 13
„ 1300 „ „ „ „ „ „ 1350	„ 14
„ 1350 „ „ „ „ „ „ 1400	„ 15
„ 1400 „ „ „ „ „ „ 1450	„ 16
„ 1450 „ „ „ „ „ „ 1500	„ 17
„ 1500 „ „ „ „ „ „ 1550	„ 18
„ 1550 „ „ „ „ „ „ 1600	„ 19

Is de belastbare som f 1600 of meer, doch minder dan f 2000, dan is verschuldigd f 20 benevens f 2,50 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmee zij de som van f 1600 te boven gaat.

Is de belastbare som f 2000 of meer, doch minder dan f 5000, dan is verschuldigd f 30 benevens f 3,50 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmee zij de som van f 2000 te boven gaat.

Is de belastbare som f 5000 of meer, doch minder dan f 10 000, dan is verschuldigd f 135 benevens f 4 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmee zij de som van f 5000 te boven gaat.

Is de belastbare som f 10 000 of meer, doch minder dan f 15 000, dan is verschuldigd f 335 benevens f 4,50 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmee zij de som van f 10 000 te boven gaat.

Is de belastbare som f 15 000 of meer, doch minder dan f 20 000, dan is verschuldigd f 560 benevens f 5 voor elk geheel bedrag van f 100, waarmee zij de som van f 15 000 te boven gaat.

Is de belastbare som f 20 000 of meer, doch minder dan f 25 000, dan is verschuldigd f 810 benevens f 5,50 voor elk bedrag van f 100, waarmee zij de som van f 20 000 te boven gaat.

Is de belastbare som f 25 000 of meer, dan is verschuldigd f 1085 benevens f 6 voor elk bedrag van f 100, waarmee zij de som van f 25 000 te boven gaat.

Artikel 38, eerste lid, wordt gelezen als volgt:

Het belastbaar inkomen der binnen het Rijk wonende personen wordt, alvorens het tarief van artikel 37 daarop wordt toegepast, voor ieder minderjarig eigen of aangehuwd kind of pleegkind, dat niet zelf in deze belasting wordt aangeslagen, verminderd volgens de onderstaande schaal:

is de belastbare som minder dan f 800, dan bedraagt de vermindering tien per honderd daarvan;

is de belastbare som f 800 of meer, doch minder dan f 1200, dan bedraagt de vermindering f 80 benevens acht per honderd van het bedrag waarmee de belastbare som f 800 te boven gaat;

is de belastbare som f 1200 of meer, doch minder dan f 1800, dan bedraagt de vermindering f 112 benevens zes ten honderd van het bedrag waarmee de belastbare som f 1200 te boven gaat;

is de belastbare som f 1800 of meer, doch minder dan f 2600, dan bedraagt de vermindering f 148 benevens vier ten honderd van het bedrag waarmee de belastbare som f 1800 te boven gaat;

is de belastbare som f 2600 of meer, doch minder dan f 3600, dan bedraagt de vermindering f 180 benevens twee ten honderd van het bedrag waarmee de belastbare som f 2600 te boven gaat;

is de belastbare som f 3600 of meer, dan bedraagt de vermindering f 200.

Artikel 39 wordt gelezen:

De belasting der lichamen vallende onder art. 2 is f 6,50 voor elk geheel bedrag van f 100.

In artikel 41 vervallen de woorden en cijfers: ingevolge artikel 1a of artikel 2.

Het bepaalde onder 4°. van het tweede lid van artikel 43 vervalt.

Artikel 44, eerste lid, 1°., wordt gelezen:

het belastbaar inkomen, met summierde aanwijzing der bestanddeelen:

a. van het onzuiver inkomen, afzonderlijk voor elke gemeente waar de bron, waaruit het bestanddeel wordt getrokken, is gelegen of gevestigd,

b. van den aftrek volgens artikel 19;

In het tweede lid van artikel 44 vervallen de woorden en cijfers: „der vennootschappen, vereenigingen, maatschappen en stichtingen, vallende onder art. I en” en „III of”.

Achter art. 51 wordt ingevoegd een artikel 51bis, luidende:

In het geval bedoeld bij artikel 13^{quater}, doet de belastingplichtige een nadere aangifte van de opbrengst van de daar bedoelde bron van inkomen over het laatstverloopen boekjaar, binnen 20 dagen nadat de opbrengst zal zijn vastgesteld.

In het eerste lid van artikel 53 wordt in de plaats van „1a”, gelezen: 1.

Het tweede lid van artikel 53 vervalt.

Artikel 85, eerste lid, wordt gelezen:

Behoudens het bepaalde in het tweede lid van artikel 87 wordt de in een naderen aanslag te begrijpen belasting met het viervoud daarvan verhoogd, tenzij blijkt, dat slechts over één belastingjaar te weinig belasting is geheven.

Aan artikel 87 wordt toegevoegd een nieuw lid, luidende:

De raad is bevoegd te bepalen dat de in artikel 85 bedoelde verhooging achterwege zal blijven, indien en voor zoover de nadere aanslag is gegrond op een te lage schatting en de raad tot de overtuiging is gekomen, dat die schatting te goeder trouw heeft plaats gehad.

Tusschen het tweede en het derde lid van artikel 91 wordt ingevoegd een nieuw lid, luidende:

Zij blijft eveneens achterwege, indien en voor zoover de afwijking van de aangifte of de aanslag tot navordering grond is op eene te lage schatting en de raad tot de overtuiging is gekomen, dat die schatting te goeder trouw heeft plaats gehad; van deze overtuiging zal de raad in zijne uitspraak doen blijken.

In artikel 93 wordt in de plaats van „1a” gelezen: 1.

In artikel 95 wordt in de plaats van „1a” gelezen: 1.

In artikel 99 wordt in de plaats van „1a” gelezen: 1.

Artikel 107 wordt vervangen door een nieuw artikel, luidende:

De gemeenten ontvangen afschrift van de kohieren der inkomstenbelasting, voor zooveel betreft de belastingplichtigen die in de gemeente hoofdverblijf hebben.

Ten aanzien van de belastingplichtigen die volgens artikel 244a, sub. 3°, der gemeentewet tevens in een andere gemeente in de belasting naar het inkomen hebben bij te dragen, wordt bij de toezending van het in het eerste lid bedoelde afschrift tevens schriftelijk opgaaf gedaan van de bestanddeelen van het inkomen, waarover de belastingplichtige elders in de gemeentelijke belasting naar het inkomen heeft bij te dragen, verminderd met een evenredig deel van den aftrek volgens artikel 19. Die opgaaf geschiedt afzonderlijk voor de bestanddeelen van het inkomen ontleend aan dienstbetrekking, beroep of bedrijf en voor die ontleend aan onroerende goederen.

Indien een gemeente van oordeel is, dat er nog andere belastingplichtigen in de gemeente hoofdverblijf hebben dan zij omtrent wie volgens de vorige alinea's gegevens werden verstrekt, kan zij diezelfde gegevens ook omtrent deze belastingplichtigen vragen.

Achter artikel 107 worden twee nieuwe artikelen opgenomen, luidende:

Artikel 107bis.

De gemeentebesturen ontvangen ten aanzien van de belastingplichtigen, die volgens artikel 244a, sub 3°, der gemeentewet in de gemeentelijke belasting naar het inkomen hebben bij te dragen, schriftelijk opgaaf, zoowel van de daar bedoelde bestanddeelen van het inkomen, verminderd met een evenredig deel van den aftrek volgens artikel 19, als van het totaal bedrag van het zuiver inkomen van den belastingplichtige. Die opgaaf geschiedt afzonderlijk voor de bestanddeelen van het inkomen ontleend aan dienstbetrekking, beroep of bedrijf en voor die ontleend aan onroerende goederen.

Indien een gemeente van oordeel is, dat er nog andere belastingplichtigen zijn, die volgens artikel 244 a, sub 3°, der gemeentewet in de gemeentelijke belasting naar het inkomen hebben bij te dragen, dan zij omtrent wie volgens de vorige alinea gegevens werden verstrekt, kan zij diezelfde gegevens ook omtrent deze belastingplichtigen vragen.

Artikel 107ter.

De gemeentebesturen kunnen ten aanzien van belastingplichtigen, bedoeld in artikel 244 a, sub 2°, der gemeentewet, dezelfde gegevens vragen, als boven volgens artikel 107 worden verstrekt ten aanzien van de belastingplichtigen, die in de gemeente hoofdverblijf hebben.

In artikel 114 wordt in de plaats van „1a” gelezen: 1, en vervallen de woorden, cijfers en letters: „artikel 1b en c en”.

In het eerste lid van artikel 121 wordt in de plaats van „geldboete van ten hoogste honderd gulden” gelezen: hechtenis van ten hoogste drie maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel II.

Op Onzen last wordt de Wet op de Inkomstenbelasting 1914, met de daarin ten gevolge van deze wet, van vroegere wetten of van de wetten, genoemd in de wet op het belasting-

stelsel 1916 gebrachte wijzigingen en aanvullingen, in eene doorlopende reeks van hoofdstukken, artikelen, letters en cijfers samengevat en, met wijziging dienovereenkomstig van de aanhaling daarin van hoofdstukken, artikelen en gedeelten van artikelen, in het *Staatsblad* geplaatst.

Artikel III.

Deze wet treedt in werking met 1 Mei 1917.

Lasten en bevelen dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministerieele Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Financiën,

(204. 3.)

MEMORIE VAN TOELICHTING.

Artikel I.

De wijzigingen welke uitsluitend een gevolg zijn van het uitlichten der belasting van de naamlooze vennootschappen enz. uit de inkomstenbelasting zijn opgenomen in art. 62 van het ontwerp van wet op de dividend- en tantième-belasting.

Art. 1. In verband ook met de voorgestelde belasting van de doode hand is het gewenscht de stichtingen geheel buiten de inkomstenbelasting te stellen.

Art. 7. De wijziging is noodig, omdat er ook productieve verenigingen bestaan, met een anderen rechtsvorm dan de hier genoemde.

Art. 8. In verband met het bepaalde onder art. 19, lett. a, is ondergeteekende van oordeel dat de gelijkstelling van vrijwillige uitkeeringen met rechtens verschuldigde niet kan worden bestendigd. Die gelijkstelling lokt zoozeer tot misbruik uit, dat zij in het belang eener goede toepassing der wet behoort te verdwijnen.

Art. 9. Hoewel ondergeteekende een groot voorstander is van de coöperatie acht hij het onbillijk en dus ongewenscht, winstaandeelen door leden van coöperatieve verenigingen of van onderlinge verzekeringmaatschappijen als zoodanig genoten, niet op gelijke wijze te behandelen als winstaandeelen van aandeelhouders in naamlooze vennootschappen en van verzekerden, met winstuitkeering, krachtens een polis van een niet-onderlinge verzekeringmaatschappij. De letters b en c van art. 9 vestigen z. i. geheel ongerechtvaardigde privileges.

Artt. 13 tot 13quater. Het streven naar korthed heeft bij de redactie van art. 13 aan de duidelijkheid afbreuk gedaan. Bij de toepassing van dit artikel is aanstonds gebleken van groot verschil van opvatting, zooals o. a. uitkwam bij de behandeling der vraag, gesteld door den heer VAN NIEROP in de vergadering van de Eerste Kamer van den 17 Juni 1915. Het is dan ook zeer waarschijnlijk dat er belastingplichtigen zijn die zich met de opvatting van de Administratie omtrent dat wetsartikel niet kunnen vereenigen en die van hun aanslag op dien grond in beroep zullen komen. Wanneer de Hooge Raad in cassatie een uitspraak daarover zal hebben gedaan, zullen fiscus en belastingplichtigen zich daarbij wel neerleggen, maar al wordt op die wijze een vaste richtsnoer gegeven, dan blijft toch de onduidelijkheid van het wetsartikel zelf bestaan. Waar nu art. 13 een der hoofdzaken van de inkomstenbelasting raakt en elke onduidelijkheid in een belastingwet zooveel mogelijk behoort te worden vermeden, of, waar zij in het licht treedt, behoort te worden weggenomen, mocht wijziging der bepaling niet worden uitgesteld, totdat de Hooge Raad een arrest in deze aangelegenheid zal hebben gewezen.